

Hølge (FP):

I udenrigsministerens andragende til finansudvalget af 18. marts 1975 søges bemyndigelse til at yde Nordvietnam et rentefrit lån at afdrage over 25 år efter en afdragsfri periode på 10 år. Der henvises til, at lånet må ses på baggrund af krigshandlingernes ophør og våbenhvileaftalen i Paris 1973 og den herefter trufne danske beslutning om at yde genopbygningsbistand, der skulle komme alle dele af Vietnam til gode.

Jeg tror, at større dele af den danske befolkning vil stille sig tvivlende over for rimeligheden i, at den del af hjælpen, der gives til Nordvietnam i form af cementfabrikker, skal komme Sydvietnam til gode i form af betonplatforme til kanoner, der er vendt mod dem. Det kan ikke være rigtigt, at den danske skatteyder skal tvinges af staten til at yde hjælp til en nation, der efter at have brudt den våbenhvileaftale, der var baggrunden for lånet, nu fører angrebskrig uden for egne grænser. Så meget mere som man med rette kan fremføre det synspunkt, at en nation, der har råd til at føre angrebskrig, måske ikke har nær så meget behov for hjælp som den angrebne nation.

På denne baggrund skal jeg spørge udenrigsministeren om, hvorvidt man er indstillet på at meddele Nordvietnam, at der med den nye situation ikke er mulighed for at yde det omtalte lån.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg kan sige med det samme til det sidste direkte spørgsmål, at det er vi ikke indstillet på, for så havde vi jo ikke fremsendt sagen til finansudvalget.

Jeg vil også gerne — nej, jeg vil hellere vente til anden omgang, for tiden er kort. Ellers ville jeg have sagt noget om dette med én og to nationer.

Det lån til Nordvietnam, der er tale om, er jo et led i det samlede bistandssamarbejde, som blev planlagt efter Parisaftalernes afslutning i 1973, og principperne var den gang, at hjælpen skulle komme alle dele af Vietnam til gode. Det er befolkningerne vi hjælper. Det er ikke regeringerne.

Ud over forskellige støttebeløb på gavebasis til syd, nord og til de af PRG kontrollerede områder, for de sidstes vedkommende via Røde Kors, har der været forhandlet med både Syd- og Nordvietnam i 1973 og i

fjor sommer. For Sydvietnams vedkommende er der ydet et lån på 40 mill. kr. Der vil i år blive søgt bevilget et lån på 50 mill. kr., og der er i vore planer øremærket et yderligere lån på 50-60 mill. kr. Det giver 150 mill. kr.

Nordvietnam har ikke hidtil fået bevilget lån, da man ønskede et større samlet lån anvendt til udstyr til en cementfabrik. Der er i Nordvietnam et vældigt behov — hvis man har set, det har vi alle sammen i tv, boligruiner og vejruiner, så forstår man det — for dette som led i genopbygningsarbejdet. Nordvietnam har måttet vente for at ligestillingen i forhold til Sydvietnam kunne opretholdes.

Både finansudvalg og udenrigsudvalg er gennem skriftlige redegørelser i sommeren 1973 og i fjor sommer blevet orienteret om forhandlinger med myndighederne både i Nord- og Sydvietnam. De nordvietnamesiske myndigheder har benyttet perioden, mens de ventede på deres lån, til forhandlinger med det danske firma F. L. Smidth, der skulle bistå med leverancerne under lånet. Der har bl. a. været en nordvietnamesisk delegation af teknikere på et instruktionsbesøg hos F. L. Smidth sidste sommer, ligesom F. L. Smidth i marts i år har indbudt en delegation af teknikere til drøftelse her i København.

Hvis man så vil spørge, om den omstændighed, at Parisaftalerne ikke er blevet overholdt, ikke bør bevirke, at låneansøgningen trækkes tilbage, så vil jeg, ud over at henvise til beskæftigelsesmæssige og erhvervmæssige danske interesser, pege på den kendsgerning, og det kan vi beklage, at disse Parisaftaler desværre er blevet overtrådt både af nord og syd på forskellige områder. Den omstændighed, at Sydvietnam ikke har opfyldt Parisaftalerne, har jo ikke givet tidligere regeringer anledning til at standse et genopbygningsarbejde til fordel for befolkningen i den del af landet. Vi mener altså heller ikke, det bør give anledning til at standse det i den øvrige del af landet.

Hølge (FP):

Jeg forstår, at udenrigsministeren ikke anerkender den nye situation i Vietnam, som vi andre ser den. Jeg kan ikke helt følge udenrigsministerens påstand, som jeg i øv-